

Verblijdt u

Er zijn volgens de bijbel veel redenen om ons te kunnen verblijden. Wanneer wij ons er in gaan verdiepen, vallen we zogezegd van de ene reden tot blijdschap in de andere.

Wij als christenen hebben een andere blijdschap dan de wereld. Daar wordt b.v. gezongen: "Ik ben zo blij, zo blij, dat mijn neus van voren zit, en niet op zij."

Onze neus zit gelukkig op de juiste plaats, maar wij als christenen, hebben zinvoller dingen om ons over te verblijden.

Wij verblijden ons over Gods Woord en beloften, zoals ook David dat deed. Hij noemt in Psalm 119:162 *Ik ben verblijd over Uw belofte, als iemand die een grote buit vindt.*

Gods woord bevat geestelijke rijkdommen. Dat is iets om naar te zoeken en om die te vinden en zich daar over te verblijden.

Veronderstel dat u aan het graven bent in uw tuin en dan u stuit op iets hards en u graaft het uit en ... u vindt een kistje uit de vorige eeuw met gouden munten en sieraden.

Zou u daar verdrietig of blij om zijn? Blij natuurlijk en zo staat Gods woord vol met geestelijke rijkdommen, kostbaarheden, waarover wij ons kunnen verblijden. Een grote buit voor hen, die zoeken en graven en vinden!

De eerste grote reden tot blijdschap is het zich verblijden over de Heere Zelf. Dat lezen we in Filip 4:4 waar staat:

Verblijd u altijd in de Heere; ik zeg het opnieuw: Verblijd u.

In deze tekst staat niet, dat wij ons zullen verblijden om maar wat blij te willen zijn, maar dat wij ons zullen verblijden in de Heere.

Blijdschap om Hem. Hij is goed, Hij is geduldig, Hij is getrouw, Hij is vergevingsgezind, Hij is liefdevol en zorgzaam.

Blijdschap om Hem, Die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar voor ons allen overgegeven heeft. En Hij wil ons met Hem ook alle dingen schenken! ¹

Op al onze wegen kunnen wij ons dus in Hem verblijden. En daarom herhaalt Paulus: *Ik zeg het opnieuw: Verblijd u.*

De volgende reden tot blijdschap begint al bij het opstaan, bij elke nieuwe dag. In Psalm 118:24 staat:

Dit is de dag, die de Heere gemaakt heeft, laten wij op deze dag ons verheugen en verblijd zijn.

Iedere dag is weer een grote en rijke gave van onze God en Vader. Een dag met nieuwe genade en nieuwe gelegenheden. Gelegenheden om goed te doen.

Wij hebben uitsluitend te doen met deze ene dag, en wij hoeven ons niet bezorgd te maken voor de dag van morgen, zei Jezus.

God heeft deze dag gemaakt, ontworpen. Er staat in Efeze 2:10 dat wij Zijn maaksel zijn, geschapen in Christus Jezus, om goede werken te doen, die God van tevoren

¹ Romeinen 8:32

bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Die goede werken heeft Hij van tevoren bereid. En daarbij moeten we niet alleen denken aan speciale goede werken maar ook de dagelijkse dingen, die wij te doen hebben.

Het ophangen van de was, het schoonmaken van een toilet enz. hoort daar ook bij. Maar ook, als dat zo uit komt, het bezoeken van een zieke of het versturen van een leuke kaart aan iemand.

God heeft die goede werken tevoren bereid, opdat wij daarin zullen wandelen. Er staat *wandelen* en wij hoeven niet te hollen en te vliegen. We mogen het rustig doen, en met blijdschap.

Dus we kunnen blij zijn met iedere nieuwe dag, die de Heere ons geeft. *Dit is de dag, die de Heere gemaakt heeft, laten wij op deze dag ons verheugen en verblijd zijn.*

Maar ... wat zullen wij doen als mensen kwaad van ons spreken of ons smaden ter wille van Jezus. Ja, wat zullen wij dan doen?

De Heere Jezus geeft daar een helder antwoord op, ook een reden tot blijdschap:

Lucas 6:22 Zalig bent u, wanneer de mensen u haten, en wanneer zij u uitstoten en u smaden en uw naam als slecht verwerpen omwille van de Zoon des mensen.

23 Verblijd u op die dag en spring op van vreugde, want zie, uw loon is groot in de hemel. Hun vaderen deden immers evenzo met de profeten.

Dus hier wordt niet alleen over verblijden gesproken maar ook over het opspringen van vreugde.

"O, wat een buitenkansje mag ik nu meemaken." Als een konijn zich in zijn element voelt, dan kan hij soms van die leuke vreugde sprongetjes maken.

Nu, Jezus leert ons min of meer hetzelfde. Verblijd u en spring op van vreugde, als u omwille van Hem smaad draagt.

En nu gaan we naar de volgende reden tot blijdschap. En die staat vermeld in Jakobus 1:2

Acht het enkel vreugde, mijn broeders, wanneer u in allerlei verzoeken terecht komt.

Want u weet dat de beproeving van uw geloof volharding teweegbrengt.

De verzoeking op zich is geen vreugde, maar geeft aanleiding tot vreugde wanneer wij op de uitkomst letten.

Het werkt namelijk iets goeds uit, wanneer wij in de verzoeking stand houden. Hier wordt volharding ofwel geduld genoemd.

Kortom, wanneer een christen door de genade van God staande blijft in de verzoeking, werkt het iets van de vrucht van de Geest uit in zijn binnenste.

Wanneer iemand kribbig tegen u zou doen en u wordt ook kribbig, dan is een prachtige gelegenheid slecht benut.

Wanneer iemand kribbig tegen een ander is, werkt dat meestal als een verzoeking op de ander, namelijk een verzoeking, om ook kribbig te worden.

En dan is er niet één kribbig maar zijn het er twee. En dat is niet de bedoeling.

Het is geen zonde, om in verzoeking te komen. Door het gedrag van de ander komt er bij ons iets naar boven uit ons eigen vlees, waar geen goed in woont:

Jacobus 1:14 zegt immers: *Maar ieder mens wordt verzocht, als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlost.*

Pas als de begeerte bevrucht wordt, baart zij zonde zoals in het volgende vers staat:

Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart ze zonde.

Zelfs onze trouwe Heere Jezus, werd in alle dingen gelijk als wij verzocht, maar bij Hem werd de begeerte nooit bevrucht.

Jezus kan ons goed begrijpen. In Hebr. 2:18 staat: *Want waarin Hij Zelf geleden heeft, toen Hij verzocht werd, kan Hij hen die verzocht worden, te hulp komen.*

En nu gaan we naar de volgende reden tot blijdschap, die hiermee verband houdt. Die wordt genoemd in 1 Petrus 4:12/13 waar staat:

12 Geliefden, laat de hitte van de verdrukking onder u, die tot uw beproeving dient, u niet bevreedden, als u iets vreemds overkwam. .

13 Maar verblijd u naar de mate waarin u gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, opdat u zich ook in de openbaring van Zijn heerlijkheid mag verblijden en verheugen.

Wij zullen niet zo gauw kunnen delen in Zijn lichamelijke lijden, zoals Zijn geseling.

Maar wij kunnen wel op een andere manier delen in Zijn lijden. Jezus leed namelijk in de verzoeken, zoals we gelezen hebben in Hebr. 2:18

En daar schrijft Petrus over. Hij schrijft dat de hitte van de verdrukking ons niet moet bevreedden.

Maar ... zo schrijft hij verder ... verblijd u naar de mate waarin u gemeenschap hebt aan het lijden van Christus.

Jezus leed in de verzoeken en Hij kan ons nu te hulp komen. En wij mogen ons verblijden naar de mate wij gemeenschap hebben aan dit lijden van Christus.

We gaan onze redenen, om ons te verblijden, nog eens op een rij zetten:

1. Filip. 4:4 *Verblijd u altijd in de Heere; ik zeg het opnieuw: Verblijd u.*
2. Psalm 118:24 *Dit is de dag die de Heere gemaakt heeft, laten wij op deze dag ons verheugen en verblijd zijn.*
3. *Acht het enkel vreugde, mijn broeders, wanneer u in allerlei verzoeken terecht komt. Want u weet dat de beproeving van uw geloof volharding teweegbrengt.*
4. *Maar verblijd u naar de mate waarin u gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, opdat u zich ook in de openbaring van Zijn heerlijkheid mag verblijden en verheugen.*

Tenslotte nog een vijfde reden om ons te verblijden. Die staat in Romeinen 12:12

5. *Verblijd u in de hoop.*

Hoop is verwachting. Men verwacht iets wat komt en bijbelse hoop is een zekere verwachting. Zoals een moeder, die in verwachting is van een kind.

Het kind is er nog niet, maar het komt. Het kind moet groeien en dat kost tijd. Maar intussen is de moeder blij want het kind komt.

Onze verwachting is, onze hoop is, dat de Heere Jezus gestalte in ons krijgt. En tot die tijd moeten wij nooit moedeloos worden, maar ons verblijden in de hoop.

Hoe lang heeft Abraham moeten wachten, totdat Izaäk geboren werd? Tussen het jaar dat God aan Abraham beloofde, dat hij een zoon zou krijgen, en het jaar, dat Izaäk daadwerkelijk geboren werd, lag zo'n 20 jaar.

Maar dan staat er in Romeinen 4 vers 20 (en vers 20 past bij die 20 jaar, dat hij moest wachten):

20 En hij heeft aan de belofte van God niet getwijfeld door ongelof, maar werd gesterkt in het geloof, terwijl hij God de eer gaf.

21 Hij was er ten volle van overtuigd dat God ook machtig was te doen wat beloofd was.

Abraham was een positief en enthousiast man. Abraham was niet dom; hij had een goed verstand maar zijn vrienden zullen misschien wel eens gedacht hebben, dat hij wat kinds was geworden.

Dan kwamen ze die twee oude, blijde mensen tegen, en dan zei Abraham tegen zijn vrienden: Wij krijgen een zoon, God heeft het ons beloofd en wat Hij zegt, gebeurt ook, ook al zien we er nu nog niets van.

Onze vijfde en laatste reden in deze bijbelstudie om ons te verblijden, staat dus in Romeinen 12:12 namelijk: *Verblijd u in de hoop.*

Laten we dus blij zijn in de hoop, dat Christus in ons gestalte zal krijgen. Dat wij naar Zijn beeld veranderd zullen worden.

Blijdschap geeft lust tot werken. Blijdschap geeft moed en kracht. Door blijdschap komt er vaart in de zaak. Wat anders traag en moeizaam gaat, gaat zogezegd spelenderwijs als men blij en vreugdevol is.

In Esther 2:18 wordt verhaald dat de koning uit pure blijdschap en verrukking over Esther met wie hij trouwde een groot feestmaal aanrichtte voor al zijn vorsten en dienaren – de maaltijd ter ere van Esther – zo staat er geschreven.

En uit pure blijdschap over Esther deelde hij geschenken uit en zorgde hij voor rust in de gewesten.

Wat een heerlijke gevolgen die kwamen uit een blij hart. Laten we ons zo altijd verblijden in de Heere. Dan gaan wij ook anderen blij maken.